U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **A. B.**, zast. JUDr. Dagmarou Kolákovou, advokátkou, se sídlem Slovanská 3240/7, Šumperk, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 8. 2017, č. j. 34946/17/5200-10422-708855, o nesouhlasu Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci s postoupením věci,

takto:

K řízení **je** místně **příslušný** Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci.

Odůvodnění:

[1] Žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 10. 10. 2017 se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí, kterým žalovaný v přezkumném řízení podle § 123 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“), změnil své předchozí rozhodnutí ze dne 14. 3. 2016, č. j. 5828/16/5200-10422-708855, tak, že žalobci doměřil daň z příjmů fyzických osob ve výši 180.420 Kč za zdaňovací období roku 2010 a vyměřil penále z doměřené daně ve výši 36.084 Kč.

[2] Krajský soud v Brně usnesením ze dne 16. 10. 2017, č. j. 29 Af 78/2017 - 20, postoupil věc Krajskému soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci. Postoupení věci odůvodnil odkazem na § 7 odst. 2 s. ř. s. Uvedl, že při řešení otázky, který správní orgán ve věci rozhodoval v prvním stupni daňového řízení, vycházel z judikatury Nejvyššího správního soudu ohledně místní příslušnosti krajských soudů ve věcech, v nichž se jednalo o prohlášení nicotnosti správního rozhodnutí, konkrétně z usnesení ze dne 28. 5. 2014, č. j. Nad 185/2014 - 26, a z rozsudku ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 As 282/2017 - 41. Měl za to, že argumentaci týkající se místní příslušnosti soudů ve věcech prohlášení nicotnosti správních rozhodnutí lze použít i v případě, kdy byl aplikován jiný dozorčí prostředek, zde tedy přezkoumání rozhodnutí. Poukázal i na souvislost a provázanost přezkumného řízení, v němž bylo vydáno nyní žalobou napadené rozhodnutí, s původně vedeným doměřovacím řízením, v němž Finanční úřad v Šumperku dodatečným platebním výměrem ze dne 9. 8. 2012 prvně o předmětné daňové povinnosti rozhodl. Na základě těchto skutečností uzavřel, že v právě posuzované věci je správním orgánem, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni, Finanční úřad v Šumperku, resp. Finanční úřad pro Olomoucký kraj jako jeho nástupce. Z toho dále usoudil, že místně příslušným k projednání žaloby je Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci. Tento závěr podle

Krajského soudu v Brně odpovídá též účelu, pro nějž byl § 7 odst. 2 s. ř. s. s účinností od 1. 1. 2012 novelizován, tedy kvůli rovnoměrnějšímu rozprostření žalob u krajských soudů v České republice.

[3] Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci vyjádřil nesouhlas s postoupením věci, a proto věc k rozhodnutí o místní příslušnosti předložil Nejvyššímu správnímu soudu. Uvedl, že dlouhodobě, v souladu s ustálenou judikaturou kasačního soudu, zastává názor o samostatnosti přezkumného řízení podle § 94 a násl. správního řádu jako řízení o dozorčím prostředku. Poukázal rovněž na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2016, č. j. 4 As 50/2016 - 36, podle něhož v případě, kdy je žalobou napadáno rozhodnutí správního orgánu vydané v přezkumném řízení podle § 94 odst. 1 správního řádu, se určení místní příslušnosti správního soudu odvozuje od sídla správního orgánu, který vydal rozhodnutí v prvním stupni takového přezkumného řízení. S ohledem na shodnou povahu přezkumného řízení podle správního řádu a daňového řádu, jsou uvedené závěry plně použitelné i na posouzení místní příslušnosti soudu v případě žalob proti rozhodnutím vydaným v přezkumném řízení podle daňového řádu. V právě posuzované věci bylo správním orgánem, který v přezkumném řízení vydal rozhodnutí v prvním stupni, Odvolací finanční ředitelství. Jelikož se jeho sídlo nachází v Brně, je místně příslušným pro rozhodnutí žalobcovy žaloby Krajský soud v Brně. Nakonec v předkládací zprávě ještě dodal, že pochybil, když před vyřešením otázky místní příslušnosti provedl přípravu spisu k meritornímu rozhodnutí.

[4] Nejvyšší správní soud z předloženého soudního spisu zjistil, že Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci učinil před tím, než spis předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o místní příslušnosti, následující úkony: 1) vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku za podání žaloby, 2) vyzval žalovaného k vyjádření k podané žalobě a k zaslání správního spisu a 3) poučil žalobce i žalovaného ve smyslu § 8 a 51 s. ř. s. V reakci na tyto úkony, žalovaný soudu předložil správní spis i vyjádření k žalobě, žalobce pak uhradil soudní poplatek a zaslal repliku k vyjádření žalovaného. Ze soudního spisu je tedy zřejmé, že Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o místní příslušnosti až ve chvíli, kdy byl tento spis již připraven k meritornímu rozhodnutí; to ostatně připustil i on sám, když spis Nejvyššímu správnímu soudu předkládal.

[5] Místní příslušnost správních soudů se řídí podle ustanovení § 7 odst. 2 s. ř. s., podle něhož *„[n]estanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.“*

[6] V právě posuzované věci učinil žalobce ve své žalobě předmětem řízení podle § 65 odst. 1 s. ř. s. rozhodnutí ze dne 11. 8. 2017, č. j. 34946/17/5200-10422-708855, kterým žalovaný rozhodoval v přezkumném řízení podle § 123 daňového řádu.

[7] Pro posouzení místní příslušnosti správního soudu podle § 7 odst. 2 s. ř. s. v případě, že žalobce napadal rozhodnutí vydané žalovaným v přezkumném řízení, bylo nutné zkoumat, který správní orgán vydal rozhodnutí v prvním stupni takového přezkumného řízení. Přezkumné řízení podle daňového řádu totiž nelze chápat jako

pokračování odvolacího řízení či jako řízení tvořící s odvolacím řízením jeden celek; jedná se o samostatné řízení o dozorčím prostředku, relativně nezávislé na původním správním řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2015, č. j. 3 Afs 99/2015 - 28). Jelikož tímto správním orgánem byl v projednávané věci žalovaný, tj. Odvolací finanční ředitelství, jehož sídlo je v Brně, měl být pro řízení o žalobě proti rozhodnutí vydanému v takovém přezkumném řízení příslušný Krajský soud v Brně (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2016, č. j. 4 As 50/2016 - 36).

[8] Nejvyšší správní soud však rovněž zdůrazňuje, že Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci byl povinen svou místní příslušnost zkoumat a případný nesouhlas s postoupením věci u Nejvyššího správního soudu uplatnit ihned poté, co mu věc byla Krajským soudem v Brně postoupena (viz § 105 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.); nikoliv až ve chvíli, kdy učinil výše uvedené přípravné úkony a spis připravil k meritornímu rozhodnutí (obdobně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2007, č. j. 8 Azs 118/2006 - 81).

[9] S ohledem na právě uvedené Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že ačkoliv by podle § 7 odst. 2 s. ř. s. měl být v posuzované věci místně příslušným Krajský soud v Brně, postupem Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci došlo v daném případě ke zhojení nedostatku jeho místní příslušnosti. Dále se má tedy za to, že Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci je soudem místně příslušným (obdobně např. již cit. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Azs 118/2006 - 81).

[10] Vzhledem k uvedenému Nejvyšší správní soud neshledal důvodným nesouhlas Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci s postoupením věci, a proto podle § 7 odst. 5 s. ř. s. rozhodl tak, že k řízení je místně příslušný Krajský soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. května 2018

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu